

Nieuwsbrief
Jaargang
09

Nummer
26

Maart 2017

NIEUWSBRIEF JOE ENGLISH, KUNSTSCHILDER

Beste Kunstvriend,

Het nieuwe jaar 2017 wordt het jaar van "de helden". Althans als men de media wat volgt. Niet enkel in het kader van de internationale verkiezingen of van de sportwereld, ook in de wereld van de muziek en van de strips bijvoorbeeld.

"Je wordt beter door naar je helden te luisteren" getuigt een Jazzsaxofonist die Bach speelt tijdens de Bach Academie in Brugge, Gent en Antwerpen. (Annemarie Peeters)

"De helden sterven, leve de helden" – er zijn steeds meer muzikale hommageshows. 'Is dat de toekomst van rock? Goede muzikanten die de rebelse songs uit de jaren zestig en zeventig uitvoeren, zoals onze orkesten de muziek spelen van barokcomponisten?' (Peter Vantyghem)

"Ontdek de helden. Het begin van 10 topreeksen aan slechts € 2,99" Reclame van Ballon-media voor strips over Lady S., Jeremiah, Thorgal, Rani, Largo Winch en andere Michel Vaillants.

De activiteitenagenda van de (Vlaamse) Vredesvereniging VOS programmeert in de loop van 2017 de herdenking van 4 IJzerhelden: De Gebroeders Van Raemdonck, Renaat De Rudder en Frans Kusters. Ook de Vlaamse Oud Strijders vergeten hun helden uit WO I niet.

"Nee nostalgisch zijn wij niet, noem het liever bewondering" zegt Eric Engels (39) over David Bowie. "Gaat het daarom, de ziel van de artiest te raken? Of willen al die 'experiences' het publiek hun favoriete artiest geven die in het echt niet meer te krijgen is? Of is dit vooral een groot gat in de markt van nostalgische vijftig-plussers?"

Pas deze hedendaagse quoten of uitspraken eens toe op de IJzerhelden… Ook op Joe English, wiens naam vandaag nog onder andere verder leeft in een bloeiende scoutsgroep in het Gentse, of in zijn iconische tekeningen.

Piet De Baere & Co English

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:
Joe English, Kunstschilder vzw
Vuldersreitje 2
8000 Brugge

www.joe-english-kunstschilder.be

In dit nummer

J.E. en de vier IJzerhelden p.2
J.E. relevantie postume receptie p.4
Colloquium 'De hete zomer van 1917'.....p.6
Tentoonstelling en Zeppelin …….....p.7
Mystisch Landschap p.8
Vrienden van de VZW ……..…...p.8

Joe English en vier IJzerhelden in 2017

Piet De Baere

Honderd jaar geleden sneuvelden in de loop van het oorlogsjaar 1917 vier frontsoldaten die 'IJzerhelden' en later 'IJzersymbolen' genoemd werden. De twee gebroeders Van Raemdonck, Renaat De Rudder en Frans Kusters. De VOS (Vlaamse Vredesvereniging), het Museum aan de IJzer in Diksmuide en andere gemeentelijke initiatieven zullen hen in de komende maanden herdenken met een traditionele bloemenhulde. Het beantwoordt aan een fundamentele behoefte om onze overleden helden te gedenken volgens bepaalde profane of religieuze rituelen die ons samenbrengen en verenigen.

Vorig jaar werd als eerste IJzerheld **Firmin Deprez** (°1890 +1916) herdacht. Joe ontwierp voor hem het Heldenhuldezerkje. Onlangs dook na 100 jaar een onbekend portret op dat Joe van hem tekende. Voor de **gebroeders Van Raemdonck** en **Renaat De Rudder** maakte Joe geen portret maar een symbolische voorstelling van hun sneuvelen. Joe heeft hen waarschijnlijk niet persoonlijk gekend. Hij tekende en schilderde tientallen portretten van officieren die poseerden voor hem, of van frontmakkers uit zijn omgeving. Het verschil met de symbolische tekeningen is dat deze een ideaal uitdrukken.

Joe's pentekening voor **Edward** (°1895) en **Frans** (°1897) werd uitgevoerd op vraag van Clemens De Landtsheer en Oscar Dambre. Hij visualiseerde hun heldenverhaal dat het icoon werd van ***'Broederliefde'***. In de recente publicatie van L. De Rijck, *'Terug naar Niemandsland'* (2013) worden de feiten en verhalen uitvoerig gedocumenteerd. Joe is wel van plan geweest om van de tekening van de gebroeders ooit een schilderij te maken:"`***k heb spijt het tekeningetje niet schoner te hebben kunnen maken. 't Kan niet schoon genoeg voorgesteld worden die broederliefde in zijn hoogste uitdrukking. Daar kom ik op weer, daar maak ik een schilderij van dat bitter zoete liefde offer."*** Joe wilde geen financiële vergoeding voor zijn tekening. Hij maakte die om de Vlaamse zaak te dienen en als troost voor de ouders en verwanten van de gebroeders. (Fragment uit brief van Joe English aan Clemens De Landtsheer, op zaterdagavond 9 juni 1917. In: *Nieuwsbrief Joe English,kunstschilder,* nr. 13, p.3)

Bekend werd ook Joe's symbolische pentekening voor **Renaat De Rudder** (°1897) die door de 'Bedevaarten naar de graven van de IJzer' gepromoot werd als IJzerheld. Hij wordt voorgesteld als ***'de Idealistische jonge Vlaming'***. Hij wilde priester worden en als vrijwillig frontsoldaat zette hij zich in voor het morele welzijn van zijn makkers in de loopgraven. De symbolische voorstelling van Renaat prijkt op de omslag van het tijdschrift Vlaanderen (jg. 34, n°4, 1985) dat volledig gewijd werd aan Joe English. Joe schreef in een briefje aan E.H.Floris Prims (19/06/1918) dat hij een gedachtenisprentje voor Renaat De Rudder, ***"die hier van allen geëerd en bemind was"*** had opgestuurd. Enkele dagen later (22juni) vraagt Joe aan Prims, opnieuw schriftelijk, ***"of deze tekening bedoeld voor de 'Stem uit België', reeds toegekomen was"***. Hij voegde er een gedicht aan toe van Hodister over Renaat D.R. ***"'t Is wellicht den edelsten jongen die in 't Belgisch leger is geweest. Zijn laatste woorden waren: alles voor Vlaanderen, Vlaanderen voor Kristus. Jammer dat er zo weinig over gezegd wordt in 'De Stem'. Eerbiedig gegroet. Joe English, Z 144/ 4ekomp./ B.L. – NB: 't dichtje terug sturen aub."***

Frans Kusters (°1891) was enkele jaren ouder dan de gebroeders en Renaat. Hij werd bekend als ***'de toegewijde onderwijzer-brancardier'*** en was afkomstig uit Limburg. De drie andere IJzersymbolen waren uit Oost-Vlaanderen. De gebroeders sneuvelden in maart te Steenstrate, Frans Kusters in Kaaskerke bij Diksmuide eind augustus en Renaat in december te Merkem. Het zou ons niet verwonderen dat Joe van hen ook een portret of iconische voorstelling maakte. Misschien worden wij in de loop van dit herdenkingsjaar verrast met een onbekende tekening van Frans Kusters door Joe?

Joe die zelf symbool staat voor de ***"dienende kunst"*** werd samen met deze 4 IJzerhelden in 1932 overgebracht naar de Crypte van de éérste IJzertoren, aan de linker oever van de rivier de IJzer. Zij werden ***'de Symbolen van de IJzertragedie'*** genoemd. Vandaag staan zij vereeuwigd op de hoeken van de heropgebouwde Paxpoort in vier mooie majestatische beelden, elk met de symbolische attributen die hun te korte leven typeren.

Deze unieke locatie doet ons denken aan een andere begraafplaats: **Clonmacnoise**, gelegen aan de oever van de rivier de Shannon in Ierland. Wij vinden het wel jammer dat er in de herdenkingen en publicaties geen aandacht besteed wordt aan de historische verwantschap tussen Vlaanderen en Ierland. Er is een betekenisvol verband tussen de *Heldenhuldezerken* en het *Memoriaal aan de IJzer* enerzijds, de *Keltische Graftombes* en de *Hoge Kruisen* aan de Shannon anderzijds. De moeite waard om verder te bestuderen. Het Engelstalige werk van Karen Shelby waarin deze thematiek uitvoerig wordt behandeld, is bij ons jammer genoeg moeilijk bereikbaar en toegankelijk. Een Nederlandstalige en aangepaste versie is wellicht wenselijk. (Karen Shelby, *Flemish nationalism and great war. The politics of memory, visual culture and commemoration*. Palgrave Macmillan, 2014, 320 p.)

De gebroeders
Van Raemdonck

Joe English

Renaat De Rudder

Lode Deboninge
Frans Van der Linden

Joe English, de relevantie van een postume receptie

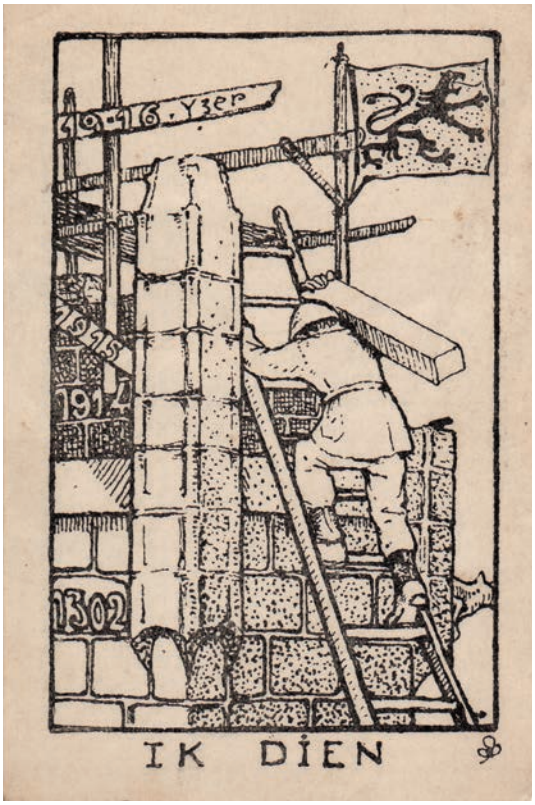
Ter Inleiding (P.D.B.): In de loop van 2015-16 voerde Jeanne Vauterin, studente kunstgeschiedenis aan de Universiteit Gent, een verkennend onderzoek uit aan de hand van o.a. documentatie uit het familie-archief English-Goedemé. Het standpunt dat zij hierbij innam was receptie-historisch. Dit is een onderzoek naar de wijze waarop het kunsthistorisch oeuvre van Joe werd "gelezen" en geïnterpreteerd doorheen de voorbije honderd jaar. Uit het onderzoek blijkt dat we de receptie in vier periodes kunnen onderscheiden:

1. van september 1918 tot augustus 1932: van Joe's overlijden tot zijn overbrenging naar de Crypte van de IJzertoren.
2. Van 1932 tot 1960: van de eerste biografie over Joe door Filip De Pillecyn tot de aangevulde heruitgave ervan in 1960.
3. Van 1960 tot 2008: van de eerste wetenschappelijke studie 'Stille Getuigen' (1964) tot de tentoonstelling over 'Joe's Kunst' (2008)
4. Vanaf 2008: hernieuwde belangstelling voor Joe English in het kader van de herdenkingen '100j. WO I'.

Haar onderzoek is een relevante bijdrage tot de verdere studie van leven en werk van Joe English. Hier volgen enkele vaststellingen uit haar onderzoek:

Vauterin Jeanne: **Joe English, de artistieke erfenis van een kunstschilder en frontsoldaat.**
Een receptiehistorisch onderzoek naar de manier waarop een veelzijdig oeuvre door de context van de oorlogsjaren wordt beïnvloed. Universiteit Gent, academiejaar 2015-16, Masterproef Letteren en wijsbegeerte, vakgroep kunst- muziek- en theaterwetenschappen, promotor Prof. Dr. Marjan Sterckx, 172 blz.

In 1952 richtten een aantal jongeren uit Heusden, nabij Gent, een scoutsvereniging op. Een kleine "patrouille" groeide in de loop der jaren organisch uit tot een grote eenheid. Verbondscommissarissen van de katholieke scouts (V.V.K.S.)[1] in die periode waren Maurits Vanhaegendoren (1903-1994) en Maurits Coppieters (1920-2005), beiden overtuigde Vlamingen.[2] Vanhaegendoren, die in 1968 in de politiek stapte, werd in 1933 de eerste verbondscommissaris van de federale scoutsorganisatie en bleef dat tot 1948. Tijdens de oorlogsjaren hield hij de V.V.K.S. overeind, maar hij kreeg daarna zware kritiek te verduren.[3]

Via publicaties en toespraken op de jaarlijkse algemene scoutsvergadering in de gemeente Sint-Joris–Weert in de buurt van Leuven, konden de twee verbondscommissarissen stevig een stempel drukken. Paul Claeys uit Gent werd in 1952 de eerste groepsleider van de scouts in Heusden. In een brochure uit 1978 omschrijft hij de nieuwe *'scoutsgroep Joe English'* als volgt: *Wij zijn katholiek. In deze wereld waar wij zovele woorden hun ware betekenis niet meer geven is het nodig dat wij de nadruk leggen op het feit dat we tot de katholieke kerk behoren en de leer van Kristus belijden. Onze dienstbaarheid zal meer betekenen dan een humanisme: het is liefde voor de medemens zoals God ons liefheeft. Dat betekent meteen de volledige evenwaardigheid van elke mens als mens. Wij zijn Vlaams: het betekent dat we onze dienstbaarheid beleven in onze direkte omgeving, niet utopisch maar van mens tot mens, bij de mensen die in Heusden en omgeving wonen, vanuit onze kultuur, onze levenswijze, onze waarden en onze fierheid van Vlaming.*[4] Verder in de brochure plaatst men de slogan *Doe je best – Wees paraat – Dien.* Mogelijk is die laatste imperatief een verwijzing naar English' eigen leuze Ik dien. Vandaag is de scoutsgroep Joe English nog steeds actief en bestaat uit een 200-tal leden,[5] al zijn de oorspronkelijke tendensen met het verdwijnen van de

algemene verzuiling sterk vervaagd. De opmerkelijke keuze voor de naamgeving van de scoutsgroep illustreert een interessant en opvallend patroon dat zich afspeelt binnen de zogenaamde receptie van het oeuvre, maar ook van het leven van Joe English[6]. Het doet de vraag rijzen: waarom een groep jongeren vierendertig jaar na het overlijden van de kunstschilder, uitgerekend deze naam kiest voor hun scoutsgroep?

Het postuum receptieonderzoek dat hier is gevoerd, richt zich in hoofdzaak op de aandacht voor het werk van Joe English in teksten, en laat daardoor noodgedwongen een aantal aspecten onderbelicht. Diepgaander onderzoek zou het spectrum kunnen verbreden door ook in te gaan op de vraag welke musea het werk van English onder de aandacht hebben gebracht en op de inhoud van de tentoonstellingen waarin bepaalde van zijn werken een al dan niet prominente plaats kregen. Wie zich echt wil verdiepen in de fundamenten van de figuur English, dient verder onderzoek te voeren naar de banistiek in zijn oeuvre, zijn spotprenten, zijn tekeningen voor Ons Leven (nog steeds het tijdschrift van de huidige studentenvereniging KVHV-Leuven) en tot slot naar de rol van de IJzerwake, een afsplitsing van de jaarlijkse IJzerbedevaart die in 1995 is ontstaan en een veel radicaler politiek standpunt inneemt. Ook hier wordt de beeldtaal van English gebruikt.
Voor de literaire receptie van de figuur English is het jaar 1932 het meest bepalend geweest. Dat heeft te maken met de creatie van een romantische cultus, waarin figuren als Daels, Verschaeve, De Pillecyn en De Landtsheer een toonaangevende rol hebben gespeeld. Dat zijn werk niet in de officiële Belgische musea te zien is, kan niet anders dan vreemd worden genoemd. Het heeft niet alleen te maken met de beschermende houding van de familie na zijn overlijden, maar vooral met de eenzijdige beeldvorming zoals die historisch is gegroeid. English zelf heeft gezien zijn vroege dood nooit de verdediging van zijn werk op zich kunnen nemen. Hij heeft er ook niet met de kritische blik van een gevestigd kunstenaar op kunnen terugkijken. Hij heeft nooit zelf zijn stem kunnen laten horen in het debat, en zijn werk dus ook niet van de nodige duiding kunnen voorzien.

Tekening van English gedragen door kindjes in 1987.
Uit: VZW der Bedevaart naar de graven van den IJzer, 60e IJzerbedevaart, 1987, (Diksmuide: Koen Baert, 1987), 45.

Hanteren we de terminologie uit de receptietheorie van Robert Jauss, die uitgaat van het verwachtingspatroon van de tijdgenoot, dat gevormd wordt binnen het kader van wat de traditie of de maatschappij als norm beschouwt, dan kan worden gesteld dat de historische verwachtingshorizon van het publiek van Joe English bepaald is door de eenzijdige interpretatie die in de loop der jaren en tot vandaag op zijn werk werd toegepast. Publicaties die een meer kritisch en breder historisch perspectief aannemen zijn in opmars, om tegengewicht te bieden aan de vastgeroeste beeldvorming rond English. De kracht van een visuele cultuur is echter moeilijk te doorbreken. Nieuwe inzichten op vlak van oorlogsherdenking, zoals we die bijvoorbeeld sinds de herdenking van honderd jaar Eerste Wereldoorlog in de Westhoek opmerken, leiden tot een meer kritische en genuanceerde aanpak op grootschalig niveau en geven aanzetten tot nieuwe perspectieven. In een dergelijk perspectief moet het mogelijk zijn het werk en de persoon van Joe English een objectievere waarde toe te kennen dan tot nu toe het geval is. In de historische verwachtingshorizon vindt stilaan een verschuiving plaats die meer ruimte biedt aan

een dergelijke blik.

Ondanks de eenzijdige beeldvorming is de appreciatie voor het artistieke oeuvre van Joe English niet onaanzienlijk. English' beeldtaal leeft niet enkel voort in de cultuur rond de IJzerbedevaart, maar ook in de publieke ruimte, zoals in straatnamen of in afbeeldingen die het straatbeeld opfleuren. Bij een lezing van English - op welke manier ook - is dus steeds een kritische houding noodzakelijk. Zo moet in acht worden genomen dat auteurs, al dan niet bewust, vaak geneigd zijn zaken van elkaar over te nemen, zonder de nodige kritische distantie aan te nemen. Informatie wordt uit bronnen gekopieerd zonder dat men zich vragen stelt over de betrouwbaarheid ervan. Terwijl het vaak juist deze auteurs zijn die invloed hebben op de manier waarop het beeld van een bepaald persoon wordt gevormd. Zij kunnen zorgen voor nuance, maar evenzeer voor een versterking van het clichébeeld. Leen Watté-Cartreul legt een link met het levensverhaal van Joe English en een citaat uit *Oorlog en Terpentijn*, de inmiddels iconisch geworden roman over WOI uit 2014 van Stefan Hertmans. Ze ziet in de figuur van Joe English de paradox tussen de militair die hij noodgedwongen was en de kunstenaar die hij had willen zijn.[7]

1. "Vlaams Verbond van Katholieke Scouts". De vereniging heet vandaag "Scouts en gidsen Vlaanderen" en is de grootste scoutingfederatie in België.
2. Arnold Devylder, interview door Jeanne Vauterin, bandopname, 27 april 2016.
3. "Maurits Vanhaegendoren, laatst geraadpleegd op 3mei 2016, https://nl.wikipedia.org/wiki/Maurits_Vanhaegendoren.
4. F. Stockman, "VVKS Joe English 25 jaar," in Joe English 25: dorpsfeesten Heusden, 2-3.
5. "VVKS Joe English 25 jaar," in Joe English 25: dorpsfeesten Heusden, 1.
6. "Joe English: info," laatst geraadpleegd op 3 mei 2016, http://www.joe-english.be/info.
7. Leen Watté-Cartreul, 'Nieuwsbrief Joe English, kunstschilder' jg. 6, nr. 16-p7 (2014)

De vzw Kapelaan Verschaeve (Alveringem)* organiseert op zaterdag 8 juli 2017 een colloquium, onder de titel 'De hete zomer van 1917'. Dit colloquium grijpt plaats naar aanleiding van de honderdste verjaardag van de Open Brief aan koning Albert I. Bij deze gelegenheid is het de bedoeling de positie en de invloed van Verschaeve te herdefiniëren op basis van recente onderzoeken en publicaties.
Het colloquium gaat door in het OC De Kwelle, Sint-Rijkersstraat 20 te Alveringem.
Het inhoudelijke programma ziet er als volgt uit:

- Algemene insteek door Romain Vanlandschoot
- Referaat 1: De politieke situatie, de regering en Verschaeve door Vincent Scheltiens, medewerker CEGESOMA, Studie- en Documentatiecentrum Oorlog en Maatschappij, Brussel
- Referaat 2: De militaire rechtspraak en de veiligheidsdiensten door Luc Vandeweyer, Diensthoofd Algemeen Rijksarchief, Brussel
- Referaat 3: De brief aan kardinaal Mercier door Romain Vanlandschoot, historicus van de Vlaamse Beweging
- Referaat 4: De brief aan paus Benedictus XV door Prof.Dr.em. Frans-Jos Verdoodt
- Algemene besluiten van het colloquium door Rik Van Cauwelaert, journalist

De vzw Kapelaan Verschaeve werkt samen met de gemeente Alveringem voor de uitwerking van een volledig dagprogramma, waarvan de details later worden meegedeeld.

* Webstek: www.cyrielverschaeve.eu

Tentoonstelling in het Museum aan de IJzer, Diksmuide

'Wanneer de dood uit de hemel kwam' is de poëtische titel van de nieuwe expo over het gebruik van vliegtuigen voor militaire doeleinden tijdens WO I.

Joe English, **Zeppelin.** Humoristische tekening, 11 x 5cm (1915-?)

In tegenstelling tot het Duitse leger had het Belgische leger bij de aanvang van de oorlog geen eigen luchtmacht, enkel waarnemers en ballonnen. De inzet van vliegtuigen bij bombardementen was aanvankelijk heel primitief. Vaak gooide een piloot gewoon stalen pijlen, handgranaten of kleine bommen met de hand naar beneden op de tegenstrever. In de rijk gestoffeerde tentoonstelling (verdieping 5) wordt ook een filmpje vertoond, opgenomen kort na WO I vanuit een vliegtuig. Het overvliegt de verwoeste gewesten tussen Nieuwpoort en Ieper.
Deze historische beelden zijn nog actueel: dagelijks worden wij op TV geconfronteerd met beelden uit Syrië. Het is vooral de burgerbevolking die slachtoffer is. Tijdens het weekend van 8 en 9 juli 2017 wordt er een demonstratie georganiseerd met vliegtuigen uit WO I, warme luchtballonnen en drones.

Getekend met pen en chinese inkt, met waterverf ingekleurd bovenaan op de voorzijde van een briefomslag (12 x 9,5 cm). Geen postzegel of stempel, niet dicht gekleefd. Onder de tekening geschreven in potlood door Joe: "to Mrs. English from her brother-in–law Joe English, Belgian soldier 7.ie de ligne. 55 comp.Belgium". Wij veronderstellen dat er in deze omslag een persoonlijk Engels geschreven briefje stak van Joe aan Stella Burns, de echtgenote van broer Willy. Het werd toegevoegd aan een pakketje briefkaarten die Joe opstuurde aan het gezin English-Burns die in Canada woonde.

Zes Duitse soldaten hangen boven een onstuimige zee met een haak door hun uniformbroek aan een Zeppelin. In gevechtskledij met pinhelm, geweer en zwarte laarzen. Werden zij opgevist? Het zijn precies spartelende vissen die aan de haak geslagen zijn. Het zijn zes verkenners! Zij bestuderen het woelige water in alle houdingen en richtingen.

"Leve de Zeppelin!" Wordt het liedje op school nog altijd met enthousiasme gezongen? Die sigaarvormige luchtballon werd in 1899 voor het eerst gebouwd door Ferdinand Von Zeppelin. Bij het begin van WO I bouwden de Duitsers elf zeppelins en gebruikten die voor verkenningsvluchten. In de nacht van 24 op 25 augustus 1914 werd voor het eerst in de geschiedenis een stad -Antwerpen- vanuit de lucht gebombardeerd door een zeppelin. Opgeroepen als reservist ter verdediging van de fortengordel verbleef Joe er tijdens de eerste oorlogsweken. Had hij daar kennis gemaakt met het luchtschip? De bijna geruisloze zeppelins doken op vanuit het niets en veroorzaakten grote paniek.

Deze kunstkaart is te verkrijgen bij vzw.Joe English,kunstschilder, aan 2 €, (zie p. 8)

Mystisch Landschap

Na het fotoproject ***'Met kop en schouders'*** dat we in vorige nieuwsbrief uitvoerig hebben besproken is Sam Vanoverschelde naarstig aan het werk aan de volgende fototentoonstelling die op 31 augustus in het **Museum aan de IJzer** wordt gepresenteerd.

In ***'Mystisch Landschap'*** onderzoekt hij hoe het landschap, zoveel jaar later, nog de sporen draagt van het oorlogsverleden. De leidraad is het leven van Joe. Door terug te grijpen naar puur feitelijke gegevens die uit het familiearchief en het geschiedkundig onderzoek zijn gedistilleerd probeert hij zich te ontrukken uit de symbolische context. Zo krijgen we het verhaal van een soldaat die door zijn opleiding, leeftijd en gezinssituatie nooit in de frontlinies van de oorlog terecht kwam, maar in de achterhoede functioneerde: als boomkapper, kasseilegger, bode, assistent in een gasmasker atelier, tekenleraar en uiteindelijk officieel kunstschilder in dienst van het leger.
Op de dunne grens tussen anekdotiek en symboliek probeert de fotograaf zich een weg te banen tussen zijn persoonlijke blik op de hedendaagse maatschappij en het gewicht van de geschiedenis.

Het project wordt gerealiseerd met de financiële steun van **GoneWest** en **Vlaamse Vredesvereniging VOS** maar zoekt nog naar extra fondsen. Indien u geïnteresseerd bent om te participeren in het project in de vorm van een 'voorkoop' van een van de werken, neem dan gerust contact op met sam@visualkitchen.org

Nieuwe en hernieuwde steunende Vrienden.

Aerts Paul en Tilly, Schilde - Desmedt Ivan en Frieda, Oostende - De Vriendt Jan en Lieve, Middelkerke - Henskens Josée, Leuven - Huys Leon, Tielt - Roose Bart, Brugge
Ook vriend worden kan door storten van 15€ per jaar / Steunend Vriend door gift van 50€ op rek. 121-0405563-84 van vzw Joe English,kunstschilder. Uw bijdrage is een financiële steun om verder te werken aan het A.B.C.D.E... van Joe's kunst, met de doelstelling een uitgebreide biografie te kunnen uitgeven over Leven en Werk van Joe English & Elisa Goedemé. Zo werken we samen aan het bewaren van hun kunst.

Kunstkaarten en catalogus bestellen

Ondergetekende (naam, voornaam, adres en handtekening):

.....

.....

Bestelt hierbij ..... reeks(en) 7 kunstkaarten (K 1 tot 7) = 14€ per reeks
Bestelt hierbij ..... reeks(en) 5 postkaarten (P 1 tot 5) = 10€ per reeks

(2 € per kaart) verzendingskosten inclusief vanaf minimum bestelling van 1 reeks

En schrijft € ..... over op rekening 121-0405563-84 van de vzw Joe English, kunstschilder, met vermelding: ..... ex. kunstkaarten J.E.

Bestelt hierbij ..... ex Catalogus "Joe's Kunst" aan 20 € per boek.